

GAZETA URZĘDOWA

STAROSTWA KONSTANTYNOWSKIEGO.

Wychodzi w Środę - - - -
- - - - - każdego tygodnia.

Redakcja i administracja przy
Starostwie w Janowie Podlaskim.

PRENUMERATA:

Rocznie 24 Mk.
Kwartalnie 6 .

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz drobnego druku, lub jego
miejsce po tekście 1 Mk.

TREŚĆ NUMERU:

DZIAŁ URZĘDOWY:

63. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji w sprawie potrąceń za zły gatunek zboża.
64. Wyciąg z przepisów wykonawczych do ustawy z dn. 27 maja 1919 r. o tymczasowym zaopatrzeniu wdów i sierot po wojskowych Wojska Polskiego
65. Okólnik Ministerstwa Skarbu w sprawie emerytur.
66. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników na obszarze byłego zaboru rosyjskiego.
67. Okólnik Okręgowego Urzędu Zdrowia w Lublinie. W sprawie kosztów za leczenia prostytutek.

68. Okólnik do Burmistrzów, Wójtów i Sottysów o meldowaniu chorób zakaźnych.
69. Ogłoszenie Dowództwa Okr. Gen. Lubelskiego do Komisarza Rządowego w sprawie zbiórki części amunicji przez ludność.
70. Rozporządzenie do Burmistrzów i Wójtów gmin w sprawie szybkiego i dokładnego udzielania wiadomości wiadomom skarbowym.
71. Odezwą Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża.
72. Rozporządzenia do Pp. Naczelnika Policji i Burmistrza w sprawie zarządzania w przedmiocie zwalczania zarazy płucnej u bydła.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenia.

Dział Urzędowy.

63.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji w sprawie potrąceń za zły gatunek zboża.

Na mocy art. 8-go Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. o Obrocie Ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 i w związku z art. 6-ym rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie cen za zboże w roku 1919/20 z dnia 13 sierpnia 1919 r. wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1.

Ceny na zboże, wymienione w art. 1, 2, 3 i 7 rozporządzenia Ministra Aprowizacji i

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w sprawie cen na zboże w roku gospodarczym 1919/20, obowiązują, o ile zboże dostarczone zdrowe, suche, czyste i nieporośnięte, ważące nie mniej niż:

pszenica	120	funtów	holenderskich
żyto	113	"	"
jęczmień	115	"	"

Art. 2.

W razie gdyby zboże wykazywało niższą wagę holenderską, niż normy określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia, za każdy brakujący funt holenderski czynione być winno potrącenie w wysokości 1% ceny urzędowej.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze staje się prawomocnym z dniem ogłoszenia go w „Monitorze Polskim“ i obowiązuje aż do odwołania.

Minister Apropowacji
w. z. (—) *Ś. Sobański.*

Warszawa, dnia 2 września 1919 r.

Powyższe podaje do wiadomości

Starosta Konstantynowski
(—) *J. Świąteczki.*

64.

W Y C I A G

z przepisów wykonawczych

do ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o tymczasowym zaopatrzeniu wdów i sierot po wojskowych Wojska Polskiego.

Na zasadzie art. 8-go ustawy z dnia 27 maja 1919 r. Dz. praw poz. 308, zarządza się co następuje:

§ 1. Wdowy w imieniu swoim i sierot, którym w myśl ustawy z dnia 27/V 1919 r., o tymczasowym zaopatrzeniu wdów i sierot po wojskowych Wojska Polskiego, zaopatrzenie przysługuje, przedkładają pisemne podania oficerowi ewidencyjnemu danego powiatu.

W imieniu małoletnich sierot, nie mających matki, przedkładają podania opiekunowie prawni.

W podaniu należy jasno określić oddział wojskowy, w którym poległy (zmarły) ostatnio służył.

§ 2. Do podania należy dołączyć:

a) akt ślubu; b) metryki urodzin sierot; c) dowód przynależności do Państwa Polskiego, względnie przynależności gminnej; d) dowód śmierci męża (u sierot bez matki dowody śmierci rodziców).

W wyjątkowych wypadkach, w których niemożliwość przedłożenia żądanych dokumentów jest uzasadnioną, można brakujące dokumenty zastąpić zaświadczeniem gminy lub

dwóch wiarogodnych świadków, których podpisy należy stwierdzić notarialnie.

§ 3. W podaniu należy zaznaczyć:

a) czy rodzina zmarłego zasiłek wojskowy pobiera, w jakiej wysokości i od jakiego czasu, względnie do jakiego czasu pobierała; b) czy rodzina dotychczas żadnej zaliczki na rachunek zaopatrzenia nie pobrała, w przeciwnym zaś razie wymienić wysokość kwoty i kasę, z której zaliczkę otrzymała.

§ 6. W okolicach, które wskutek działań wojennych wyjęte są z kompetencji Dowództw Generalnych Okręgów i Powiatowych Komend Uzupelnień, przedkładają strony podania swoje do najbliższych Komend Placu lub innych władz wojskowych, pełniących funkcje Komend Placu.

§ 9. Powiatowe Komendy Uzupelnień uskuteczniają zawiadomienie strony oraz doręczenie dekretów pensyjnych i zwrotu dokumentów osobistych przez oficerów ewidencyjnych.

§ 11. Wdowy (sieroty), mieszkające za granicą Państwa Polskiego, przedkładają podania o zaopatrzenie w odnośnem powiecie Państwa Polskiego, które po sprawdzeniu uzasadnienia prośby, skierowują podanie w drodze Ministerstwa Spraw Zagranicznych do Ministerstwa Spraw Wojskowych w Warszawie. Do podania należy dołączyć umotywowaną prośbę o pozwolenie korzystania z zaopatrzenia za granicą.

Takie same prośby wnoszą wdowy (sieroty) mieszkające dotąd w obrębie Państwa Polskiego, które zamierzają miejsce pobytu swego przenieść za granicę.

Prośby takie, o ile są umotywowane, uwzględnione będą tylko na pewien okres czasu.

Za Ministra Spraw Wojskowych:

(—) *Majewski*, gen. ppor.

Warszawa, d. 23. czerwca 1919 r.

Powyższe podaje do wiadomości

Starosta Konstantynowski

(—) *J. Świąteczki.*

.65 OKÓLNİK

Ministerstwa Skarbu w sprawie emerytur.

Na obszarach Państwa Polskiego przebywa obecnie poważna liczba przeniesionych już w stan spoczynku cywilnych funkcjonariuszy byłego Cesarstwa rosyjskiego i Królestwa Polskiego, tudzież pozostałych po takich funkcjonariuszach wdów i sierot.

Ministerstwo Skarbu czyniąc zadość prośbom, zarządza w tej sprawie na podstawie uchwały Rady Ministrów z d. 6 lutego 1919 r. co następuje:

Z zastrzeżeniem późniejszego rozrachunku pomiędzy Polską a Rosją wypłacać będzie Skarb Państwa Polskiego od dn. 1 lutego 1919 r. począwszy osobom wyżej wymienionym, o ile mieszkają na terytorjum Polski, należą do narodowości polskiej, przyznanie im już przez rząd rosyjski emerytury i pensje, i to bez względu na to gdzie poszczególne funkcjonariusze przed przybyciem na terytorjum Polski pełnili swe obowiązki służbowe.

W tym celu winny osoby interesowane wnieść do Inspektora Skarbowego swego stałego miejsca zamieszkania prośbę, do której należy dołączyć dokumenta (dekret pensyjny, książeczka płatnicza) stwierdzające niezawodnie przyznane zaopatrzenie przez władze byłego Cesarstwa rosyjskiego. W razie braku takich dokumentów winien Inspektor Skarbowy w sposób wykluczający wszelką wątpliwość stwierdzić, że dana osoba miała prawo do pobierania zaopatrzenia.

Podania w ten sposób przygotowane ma Inspektor przedkładać Ministerstwu Skarbu, które zarządzi (w wypadkach wątpliwych w porozumieniu z władzą centralną, której podlegałby dany funkcjonariusz ze względu na swoją dawną służbę) wypłatę przypadającej emerytury względnie pensji przez Kasę powiatową.

Na podstawie takiego zarządzenia Ministerstwa Skarbu przypisze Kasa powiatowa w założyć się mającej księdze dla emerytur byłych funkcjonariuszy rosyjskich każdemu uprawnionemu do poboru na osobnym koncie przypadające zaopatrzenie w rocznej kwocie i wypłacać je będzie w równych ratach drugiego dnia każdego miesiąca. Wypłatę za miesiąc luty należy przeprowadzić bezzwłocznie po otrzymaniu zarządzenia Ministerstwa Skarbu. Osoby uprawnione do poboru obowiązane będą przedkładać przy każdej wypłacie osobiście lub przez trzecią do tego upewnomocnioną osobę kwit, w którym ma być stwierdzonem przez

Zwierchność gminną miejsca stałego zamieszkania o ile chodzi o emeryturę lub wdowę, że zachodzą warunki dalszego wypłacania emerytury względnie pensji t. j. że emeryt nie otrzymał ponownie płatnego zajęcia państwowego, że sierota pozostaje przy życiu i nie uzyskała takiego zaopatrzenia które jej zapewnia samoistne utrzymanie i t. d.

Przy wypłacie asygnowanych zaopatrzeń należy liczyć 1 rubel za 2 marki 16 fen. względnie za 2 korony 66 hal.

O ile zaszyby wypadki, w których nasuwałyby je wątpliwości co do dalszej wypłaty emerytury względnie pensji wdowiej lub sieroczej, winne Kasy powiatowe daną sprawę przedłożyć Ministerstwu Skarbu za pośrednictwem Inspektoratu Skarbowego do rozstrzygnięcia.

Przypuszczać należy, że oprócz osób wyżej wymienionych zgłaszać się będą tacy funkcjonariusze względnie wdowy i sieroty, którzy mają prawo do zaopatrzenia, którym jednak tego prawa dotychczas nie przyznano.

W takich wypadkach winni interesowani wnieść odpowiednio odokumentowane podanie do władz lub urzędów powiatowych tej gałęzi administracji państwowej, w której ostatnie pełnili obowiązki służbowe, a które je bezzwłocznie po sprawdzeniu wymaganych podstaw i warunków wymiaru żądanego zaopatrzenia przedłożą przelozonym Władzom centralnym. Dotyczące Ministerstwa w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu na podstawie ustaw emerytalnych byłego Cesarstwa Rosyjskiego i Królestwa Polskiego przypadające zaopatrzenie i zarządza wypłatę przez Kasę powiatową miejsca zamieszkania danej osoby!

Wypłata tych nowoprzyznanych emerytur względnie pensji odbywać się będzie z zastrzeżeniem późniejszego rozrachowania w sposób wyżej podany.

Za Ministra Skarbu

(—) *Byrko*

Wszystkim Panom Powiatowym Komisarzom Rządowym, przesyła się do wiadomości z nadmienieniem, że według pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 24 kwietnia 1919 r. L. 1689-S. III Skarb Państwa Polskiego wypłaca emerytury, pensje wdowie i sierocie tylko osobom narodowości polskiej.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *Januszewski w. r.*

Powyższe podaje do wiadomości

Starosta Konstantynowski

(—) *I. Świąciecki.*

66.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 sierpnia 1919 r. w przedmiocie uposażenia pisarzy gminnych i ich pomocników na obszarze byłego zaboru rosyjskiego.

§ 1.

Wydział Powiatowy może uchwalić uposażenie pomocników wyznacza Wydział Powiatowy z tem jednak zastrzeżeniem, że uposażenie nie może być mniejsze od norm, wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia.

Wydział Powiatowy może uchylić uposażenie przewyższające normy wymienionej w § 2.

§ 2.

Różne normy minimalnej pensji są następujące:

I. Dla pisarzy gminnych:

a) w gminach z ludnością do 5000 mieszkańców—3600 mk.;

b) w gminach z ludnością do 10,000 mieszkańców—4800 mk.;

c) w gminach z ludnością ponad 10000 mieszkańców—6000 mk.;

II. Dla pomocników pisarzy gminnych:

a) w gminach z ludnością do 5000 mieszkańców—1800 mk.;

b) w gminach z ludnością do 10,000 mieszkańców—2400 mk.;

c) w gminach z ludnością ponad 10,000 mieszkańców—3000 mk.

§ 3.

W gminach, w których urzędnicy gminni pobierali dotąd uposażenie wyższe od norm wymienionych w § 2, nie może im ono być zmniejszone.

§ 4.

W urzędach gminnych powinno być zatrudnionych.

a) w gminach z ludnością do 5000 mieszkańców—przynajmniej 1 pisarz;

b) w gminach z ludnością do 10,000 mieszkańców—przynajmniej 1 pisarz i 1 pomocnik;

c) w gminach z ludnością ponad 10,000 mieszkańców—1 pisarz i 2 pomocników.

§ 5.

Gminy obowiązane są dostarczać pisarzom gminnym mieszkania, światła i opał w naturze lub, za zgodą pisarza, wypłacać odpowiedni równoważnik pieniężny.

Wysokość świadczeń w naturze lub równoważnika pieniężnego ustala Wydział Powiatowy.

§ 6.

Wydatki kancelaryjne, np. na materiały piśmienne, książki biurowe, blankiety urzędowe, przedpłatę „Dziennika Ustaw” i innych wydawnictw urzędowych, powinny być pokrywane z ogólnych funduszków gminy.

Wysokość odnośnej pozycji budżetu gminnego określa Wydział Powiatowy.

§ 7.

Pensje wypłaca pisarzom i ich pomocnikom Kasa gminna z funduszków gminnych miesięcznie zgóry.

§ 8.

Pensje pracowników gminnych wypłacane w walucie innej, niż markowa, przelicza się po kursie ustanowionym dla pensji urzędników państwowych.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 października 1919 r.

Prezydent Ministrów:

(--) *I. J. Paderewski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(--) *S. Wojciechowski.*

Powyzsze podaje do wiadomości

Statysta Konstantynowski

(--) *J. Szewicki.*

67.

O k ó l n i k

Okręgowego Urzędu Zdrowia w Lublinie.

W sprawie kosztów za leczenia prostytutek.

Do Pp. Komisarzy Powiatowych.

Ponieważ do szpitali Warszawskich jest duży napływ chorych, a w szczególności chorych prostytutek z prowincji, którzy te choroby nie rozporządzają dostatecznymi środkami opłacania szpitalnych kosztów leczenia, zwracam się do Pana Komisarza z prośbą o wydanie następujących zarządzeń:

1) Władze, które przesyłają do Warszawy na kurację prostytutki są obowiązane do uiszczenia kosztów kuracyjnych należących się szpitalom Warszawskim.

2) Władze przysyłające w interesie dobra publicznego prostytutki na leczenie do Warszawy, muszą tymże zapewnić możliwość zwrotu kosztów podróży do miejsca zamieszkania.

W końcu wyjaśniam, że na mocy § 8 art. 2 Dekretu o Państwowej zasadniczej ustawie sanitarnej która obowiązywała do dnia 19 lipca b. r. Koszta za leczenie chorych, o ile ci nie rozporządzają dostatecznymi środkami ponoszą w połowie gminy a w drugiej Skarb Państwa.

Dyrektor okręgu (—) podpis nieczytelny.

Powyższe podaje do wiadomości
Starosta Konstantynowski

w. z. (—) *Milbrai.*

68.

OKÓLNIK

do Burmistrzów, Wójtów i Soltysów
o meldowaniu chorób zakaźnych.

Na mocy Ustawy z dn. 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących na gminie, poleca się Burmistrzom, Wójtom i Soltysom obwieścić ludności, że o każdym przypadku zachorowania lub śmierci na wyliczone niżej choroby niezwłocznie należy zawiadomić Soltysa, Wójta lub Burmistrza.

1. Obowiązkowi zgłaszania podlegają następujące choroby:

Dżuma, ospa naturalna, cholera azjatycka, dur brzuszny, dur plamisty, dur powrotny, czerwonka (dysenterja), płonica (szkarlatyna), błonica (difteryt), nagminne zapalenie opon mózgowo-dzeniowych, odra, róża, krztusiec czyli koklusz, zimnica (malarja), zakażenie połogowe, trąd, gruźlica w wypadkach niebezpiecznych dla otoczenia, jaglica, czyli egipskie zapalenie oczów, wąglik, nosaczna, włośnica, wściekliny, zatrucia jadami mięsnymi i rybami.

2. Obowiązek zgłoszenia obciąża głowę rodziny, lub osobę na której pieczy znajduje się chory; gospodarza mieszkania lub zastępującą tego osobę.

3. Soltys o zaszłym wypadku choroby powinien niezwłocznie zawiadomić Urząd gminny; Wójt i Burmistrz powiatowy Urząd Zdrowia.

4. Winni niezawiadomienia odnośnych Władz w myśl art. 25 Ustawy, będą karani w drodze administracyjnej grzywnami do 1000 złotych polskich lub aresztem do 3-ch miesięcy; kara pieniężna i kara aresztu mogą być zastosowane jednocześnie.

Lekarz Starostwa

Chochot.

Starosta Konstantynowski

(—) *J. Świącicki.*

69.

OGŁOSZENIE

Dowództwa Okr. Gen. Lubelskiego
do Komisarza Rządowego
w sprawie zbiórki części amunicji przez
ludność.

Uprasza się ostosownie opublikowanie następującego ogłoszenia:

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych № 491-X z dnia 5/VIII b. r. mają wszelkie części amunicji, jak łuski do amunicji artyleryjskiej i karabinowej, zapalniki, pierścienie miedziane, całe pociski i odłamki pocisków, tudzież wszelkie inne części amunicji i broni z powodu, iż stanowią własność Zarządu Wojskowego, być odnoszone przez miejscową ludność do odnośnych władz najbliższych, a więc w gminach do zarządów gminnych, lub do zarządniczej, po miastach powiatowych, do odnośnych Dowództw Wojskowych.

Przechowywanie i gromadzenie tych przedmiotów w domach prywatnych i wykonywanie u nich przedmiotów zabytku, jak popielniczki, zapalniczki, przycisków, kałamarzy i t. p. jest stanowczo wzbronione i w razie ujawnienia będzie surowo karane na mocy dekretu o sekwestrze surowców, półfabrykatów i towarów z dnia 23 XI 1918 r.

Zarządom gminnym uprasza się nakazać oddawania zebranego materiału do najbliższego Dowództwa Garnizonów.

Po miastach należałoby zorganizować odpowiednie i racjonalnie zbiórkę tego materiału, które

Dowództwo Garnizonu odeszła do Składow Amunicyjnych w Dęblinie.

Z rozkazu (—) *Wieremski* kpt. w. p.
Szef Sztabu.

do Burmistrzów i Wójtów gmin.

Powyższe należy podać do ogólnej wiadomości na zebraniach gromadzkich, sołtysów i rad gminnych i miejskich i zarządu, iżby wszyscy posiadający części amunicji w wyżej wymienionym okólniku, dostarczyli do Urzędu Powiatowego w Janowie w terminie do dnia 15 września 1919 r.

Części amunicji nie oddane w terminie wyżej oznaczonym, będą konfiskowane, a posiadacze ich surowo karani, na mocy dekretu o sekwestrze surowców.

Starosta Konstantynowski
w. z. (—) *Milbrat*.

70.

ROZPORZĄDZENIE

do Burmistrzów i Wójtów gmin.

W sprawie szybkiego i dokładnego udzielania wiadomości władzom skarbowym.

Burmistrzowie i wójci wykonywują polecenia władz skarbowych zbyt niedokładnie i opieszale, co w znacznej mierze utrudnia i opóźnia administrację skarbową.

Polecam przeto burmistrzom i wójtom, aby wszelkie rozporządzenia władz skarbowych wykonywane były jaknajgorliwiej, jaknajszybciej i możliwie z największą dokładnością.

Jednocześnie zaznaczam, iż niestosujący się do powyższego rozporządzenia będą karani w porządku administracyjnym, wraz ze skargą, ze strony władz skarbowych.

Wszelkie zaległości w dostarczeniu wiadomości władzom skarbowym o ile takie są, polecam wykonać niezwłocznie i przesłać natychmiast do Inspektora Skarbowego w Janowie.

Starosta Konstantynowski
(—) *J. Świącicki*.

71.

O d e z w a

Polskiego Towarzystwa Czerwonego Krzyża.

R O D A C Y !

Długo nam czekać wypadło, aby ci, którzy poświęcili się działalności samarytańskiej stanąć mogli pod znakiem Polskiego Czerwonego Krzyża. Pod tym znakiem skupić musimy wszystkie organizacje, które wzniosła Chrystusową ideę chcą wcielić w czyn, a chlubnie walczącej Armji naszej nieść pomoc i osłodej w jej ciężkich zmaganiach z wrogami naszej Ojczyzny,

A skupić musimy wszystkie siły, by pomoc była zorganizowana, planowa i celowa, aby nie wyczerpały się siły na drobne prace, ale by pod jedną komendą, szły tam gdzie są potrzebne i z taką pomocą, jaka jest w danej chwili konieczna.

Do wypełnienia olbrzymich zadań, które naraz stanęły przed Polskim Czerwonym Krzyżem, niezbędna jest jedność i wspólny wysiłek, nie partyzantką bowiem zwyciężyć możemy, ale karną armją samarytańską, świadomą celów i zadań ogólnych. Do tworzenia tej armji wzywamy wszystkich Polaków.

Jak armja tworzy się z jednostek luźnych połączonych ściśle ze sobą, tak armja Czerwonego Krzyża bieżąc się musi w Oddziały Miejskowe pierwsze ogniowo tej armji.

To też pierwszym zadaniem osób, które wprzegną się do pracy w Polskim Czerwonym Krzyżu jest zjednywanie członków w każdej miejscowości polskiej, następnem złączenie się i utworzenie Oddziału Miejskowego.

Oddział Miejskowy troszczyć się winien o wszelką pomoc dla żołnierza w danej miejscowości i według wskazówek Komitetu Głównego winien tworzyć szpitale, przychodnie, punkty opatrunkowe, organizować środki przetranszowe, punkty żywnościowe, przytulki dla inwalidów i t. p. Jednym słowem objąć możliwie zakres działalności Czerwonego Krzyża na miejscu.

Wskazówek udzieli Komitet Główny w Warszawie, który zorganizował już wszystkie działy, powołując do nich ludzi z pracami Czerwonego Krzyża obznajmionymi i do pracy gotowych.

Rodacy, Komitet Główny Polskiego Czerwonego Krzyża zwraca się do was nie z prośbą o pomoc, ale z nakazem w imię dobra i szczęścia przyszedłgo Ojczyzny. Żołnierze, przelewający krew

w walce z wrogami musi być przez nas obsłużony jaknajlepiej, aby siły jego nie szły na marne.

Żołnierz nasz musi czuć, iż opuszczając dom i rodzinę własną, aby walczyć za sprawę ogólną, znajdzie tę rodzinę w całym społeczeństwie, wszędzie, dokąd go losy wojny poniosła.

Wzywamy was do czynu i pracy, do ofiar i poświęceń.

Ten, kto nie może stanąć jako żołnierz na placu boju, niech spieszy pod nasz znak, dając pracę lub jej równoważnik—ofiary pieniężną

Głos nasz winien dotrzeć wszędzie, gdzie biją serca polskie. Najdrobniejsza ofiara to już czyn.

Kto na ziemiach polskich czuje się na siłach do zorganizowania Oddziałów Miejskowych musi się zgłosić do Wydziału Organizacyjnego Komitetu Głównego w Warszawie. Kto pragnie złożyć grosz ofiarny, niech złoży go najprędzej w biurze głównym i jego oddziałach (Mazowiecka 9, Pałac Staszycza, Banki Miejskowe, lub do Redakcji pism polskich).

Pragniemy pod znakiem naszym zespolić wszystkich Polaków, a silni liczbą i spójnością wewnątrzną pójdziemy ławą do wytkniętego celu pomocy dla naszych obrońców.

Pod znak Czerwonego Krzyża wzywamy was Rodacy.

Warszawa, 1919 r.

Członkowie Komitetu Głównego:

hr. Julja Aleksandrowicz	Konrad Olechowicz
Henryk Barylski	Helena Paderewska
Ord. Helena Bisping	hr. Elżbieta Potocka
Edward Boniecki	Dr. Franciszek Pawlicki
Dr. Jan Borzymowski	Julja Przyjemska
ks. Biskup Gall	Maria Rodziewiczówna
Stanisław Godlewski	ks. Paweł Sapiecha
Bogumił Hummei	Adam Szpadkowski
hr. Stanisław Kossakowski	Weychertówna
Kalixst Krzyżanowski	Dora Wisznicka
Maria Kretkowska	Marg. Elżbieta Wielopolska
Prof. Leon Kryński	Antoni Wieniawski
Bar. Helena Lesser	Aleksandra Zarzycka
Dr. Czesław Meissner	Dr. Józef Zawadzki
ks. Kanonik Nowakowski.	

Powyzsze podaje do wiadomości Starosta Konstantynowski

(—) I. Świąciński.

ROZPORZĄDZENIE

do Pp. Naczelnika Policji i Burmistrza
w sprawie zarządzenia w przedmiocie zwalczania zarazy płucnej u bydła.

Wobec wybuchu zarazy płucnej u bydła w Janowie, zarządzam co następuje:

1) Wydaje się zakaz wprowadzania i wyprawiania bydła z miasta i do miasta (z wyjątkiem bydła rzeźnego), wydaje się również zakaz odbywania targów i jarmarków na bydło w Janowie.

Na życzenie jednak właściciela zwierzęcia i za zezwoleniem lekarza weterynaryj mogą być zabite w miejscu oraz sprzedane do wolnej od zarazy zagrody w Janowie.

2) W zagrodach, w których znajduje się chore bydło lub podejrzane, to chore za odszkodowaniem będą wybite, a podejrzane będą podległy szczepieniom.

3) Podejrzane, szczepione i nieszczepione nie mogą opuszczać zagrody zapowietrzonej, lecz mają być karmione na miejscu w zagrodzie.

4) Siano, słoma i inne pokarmy objętościowe, przechowywane w oborach zagród zarazowych, nie mogą być z tych zagród usuwane.

5) Nawóz z zagród zapowietrzonych może być wywożony kołmi lecz takimi drogami i w takie miejsca, ktoremi bydło nie chodzi.

6) Mięso zwierząt, zabitych bez właściwego pozwolenia podlega zniszczeniu.

7) Do zagród zapowietrzonych, wstęp handlarzom, rzeźnikom wzbioroniony, Urząd gminny lub miejski winien spisać wszystko bydło i trzymać w ewidencji.

8) Stajnie i obory zapowietrzone mają być oczyszczone i zdezynfektowane według wskazówek lekarza weterynaryj.

9) O każdym podejrzanym zaślabinieciu zwierzęcia, należy bezwzględnie donieść lekarzowi weterynaryj.

10) Przy wjazdach do Janowa mają być ustawione tablice ostrzegawcze z napisem:

„Zaraza płucna u bydła“.

11) Należy ustanowić dziesiątników, celom przestrzegania zarządzeń.

Za nie przestrzeganie powyższych przepisów, czynię odpowiedzialnymi w pierwszym rzędzie właściciela zwierzęcia, następnie burmistrza lub wójta oraz p. Komendanta Policji.

Starosta Konstantynowski

(—) I. Świąciński.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA.

SKRADZIONO dnia 22 czerwca 1919 r. u Zofji Bonieckiej, zamieszkałej we wsi Zakalanu:

- 1) klacz maści dereszowatej, lat 10, bez podków,
- 2) wałacha, kasztana, z dużym łysem, obcięta grzywą i ogonem, nie podkutego.

Wartość skradzionych koni 6000 mk.

SKRADZIONO dnia 25 czerwca 1919 roku Eljaszowi Artemiukowi z Nosowa, gminy Witulińskiej:

- 1) sześć koszul, 2) 28 łokci płótna 3) kożuch,
- 4) Zarzutkę, 5) dwie chustki, 6) dwie bluzki.

SKRADZIONO dnia 21 czerwca 1919 r. w nocy u Julji Jabłońskiej w Białej, klacz wysoką, 8 letnią, maści kasztanowato-dereszowatej, pysk biały w centki, podogonie białe, na przednią, lewą

nożę kuleje, chora na zoty, po zaleczonym parachu poczyna porastać sierścią.

Polecam każdemu, kto o przedmiotach wyżej wymienionych miał by jakie wiadomości, zawiadomić o tem najbliższe władze.

ZATRZYMANO w dniu 16 czerwca 1919 nad Bugiem, przy miasteczku Kodniu, 2 konie.

- 1) wałacha ciemno-kasztanowatego, łysego lat 10,
- 2) klacz jasno-gniada, lat 7.

Oba konie, wzrostu małego, dobrze utrzymane, po udowodnieniu prawa własności, mogą być odebrane w Urzędzie Policji w mieście Białej.

Naczelnik Policji Komunalnej
(—) *Węgliński.*

SKRADZIONO dowód osobisty, na imię Jankla Rozenbauma, wydany przez Magistrat Łosicki dnia 2 kwietnia r. b. za № 1136.

